

stances are necessary as “informational cause” for media, PR agencies, image-makers. The substitution of real political positions and actions with their images keeps politics as a set of simulacra and provides success to those nominees whose image, but not their program or ideology, represents the values of the society.

Novelty. The novelty of the research stems from the fact that the social and cultural and media dimensions of the domestic Internet’s development are considered in the socio-cultural context and in the context of national media where the Internet certainly has become an important phenomenon that significantly affects both the media experts and a certain part of the audience, especially those who make decisions and shape the public opinion.

The practical significance. The results of the research can be used for the further study of the process of virtualizing main social institutes as well as the imaginedly wide participation of citizens in solving the range of social and political issues, facing the society, switches the focus from the basic components of political practice (ideologies, organizations, public opinion) to technology.

Надійшла до редколегії 01.11.15.

УДК 004.738.5:655.41(477)

Н. М. Блинова, О. С. Могунова

ПЕРСОНАЛЬНІ САЙТИ ПИСЬМЕННИКІВ ЯК РІЗНОВИД МЕРЕЖЕВОГО РЕСУРСУ

На прикладі чотирьох мережевих ресурсів розглянуто змістове наповнення та специфіка архітектонічної організації персональних сайтів сучасних українських письменників Галини Пагутяк, Галини Тарасюк, братів Капранових, Любка Дереша.

Ключові слова: персональний сайт, контент сайту, архітектонічні особливості.

**На примере четырех сетевых ресурсов рассматривается содержательное на-
полнение и специфика архитектурной организации персональных сайтов
современных украинских писателей Галины Пагутяк, Галины Тарасюк, братьев
Капрановых, Любка Дереша.**

Ключевые слова: персональный сайт, контент сайта, архитектурные особенности.

**The substantive content and specific architectonic organization of personal sites,
represented here on the example of four network resources (ones by such contemporary
Ukrainian writers as Galina Pahutyak, Galina Tarasyuk, brothers Kapranovi, Lyubko
Dereše) are under study in the thesis.**

Key words: personal page, site content, architectonic features.

Постановка проблеми. Сьогодення ознаменоване тим, що інтернет-ресурси є найбільш затребуваними і потрібними для вжитку у плані надання нагальної інформації. Це дає чудову можливість для заснування і розвитку самостійних і абсолютно нових сайтів, які не мали друкованих аналогів. На сьогодні ця тема є досить актуальною, адже все більше споживачів знайомиться із творчістю письменників, особливо сучасних, саме у Мережі. Це стосується як електронних книг, які зберігаються в Інтернет-бібліотеках, книжкових магазинах, що надають користувачеві можливість ознайомитися з каталогом товарів, так і персональних сайтів письменників. Дослідити такі ресурси саме в українському сегменті є досить цікавим і непростим завданням, адже вітчизняних сайтів цієї тематики небагато, крім

того, деякі з них мають лише ознайомчий характер, є, скоріше, персональною сторінкою з основними відомостями про митця, ніж повноцінним сайтом.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Потрібно зазначити, що Інтернет-ЗМІ і мережеві ресурси як такі досить тривалий час є предметом зацікавлення науковців. Наприклад, проблема ідентифікації ЗМК та визначення детермінуючих рис мережевих медіа висвітлена в монографії та статтях І. Артамонової [1; 2]; відомі журналістикознавці Б. Потятиник [8], М. Чабаненко [11] присвятили наукові розвідки цілому ряду аспектів вітчизняних інтернет-ресурсів. Комунікативну, інформаційну, ціннісно-регулятивну, організаційну, креативну та рекреативну функції мережевих ЗМІ розглядали у своїх роботах російські дослідники С. Машкова [6], Л. Федорчук [9], І. Фомічова [10].

Метою роботи є дослідження специфічних рис персональних сайтів письменників українського сегмента Мережі.

Об'єктом дослідження є персональні сайти сучасних українських письменників – братів Капранових, Галини Пагутяк, Галини Тарасюк, Любка Дереша. Предмет статті становлять особливості оформлення та контенту означених ресурсів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Галина Пагутяк (<http://pahutyak.com>) [4] має персональний сайт. Він оформлений у коричнево-сірих спокійних тонах, досить приємних для ока. Сайт ведеться трьома мовами, тому ознайомитися з ним можна, відповідно, українською, англійською та польською.

На перший погляд, напис «Галина Пагутяк. Це світ змінився, а не я» на коричнево-сірому фоні може здатися шапкою, проте він нею не є. Цей напис, разом із двома фотографіями праворуч, є фоновим зображенням сайту і під час прокручування мишкою всі матеріали зсуваються вгору, тим самим накладаючись на фоновий малюнок. Усі публікації розташовані на світло-сірій напівпрозорій підложці, тому текст читабельний.

Головне меню розташоване горизонтально угорі і включає у себе такі кнопки: «Про себе», «Блог», «Книги», «Есеїстика», «Світлини» з відповідним наповненням кожного розділу. Меню досить зручне, адже має своєрідні «підпункти» у деяких кнопках – спливаючі кнопки, які відсилають нас до конкретних підрозділів кожного з розділів. Так, під кнопкою «Про себе» у разі наведення на неї курсором мишки спливає «підпункт» «Бібліографія», під «Книги» містяться спливаючі кнопки «Мої книги», «Іншомовне», «Ебуки», під «Есеїстика» – «Рукописи».

Праворуч під меню знаходиться перший ознайомчий абзац останньої публікації, а натиснувши на назві, можна перейти до повної новини. Нижче розташовано невеличке варіантне поле, яке дозволяє вибрати користувачеві мову ознайомлення із сайтом. Праворуч знаходиться імпровізоване «слайд-шоу», на якому показано обкладинки книг Галини Пагутяк, що змінюються з певною періодичністю. Проте, за бажанням, їх можна прогорнути вручну, користуючися двома стрілочками з боків обкладинок.

Нижче розташований фрейм, який містить кнопку «Подобається» та значок «Facebook» – так званий плагін соцмережі, що дозволяє відобразити, скільком людям і яким конкретно користувачам мережі «Facebook» сподобався сайт письменниці.

Ще нижче розміщено категорії «Останні публікації» та «Останні коментарі», під якими представлено п'ять останніх публікацій, що були розміщені на сайті, і п'ять останніх публікацій, які було прокоментовано.

Ліворуч, на більш широкий формат, на світло-сірій підложці, розташовуються самі публікації, під якими знаходяться дві кнопки, що мають те ж призначення, що і лайк у «ВК». Відповідно, кнопка зі значком «Google+» а нижче від неї – напис «Подобається» з літерою «В», дозволяють відмітити публікацію, що припала до душі, безпосередньо з акаунта користувача у відповідній соцмережі. Також ці кнопки дозволяють поділитися новиною на своїй сторінці зі своїми друзями.

Під публікаціями, у форму фреймів розміщені коментарі користувачів під загальною назвою «Comments». Тут же зазначено, скільки саме коментарів зби́рала ця публікація. Поле для коментарів знаходиться внизу сторінки, воно зеленого кольору і містить значки соцмереж, натискаючи на які користувач може авторизуватися і зі свого акаунту залишити відгук на сайті. Для тих, хто не бажає залишати відгук таким способом або не зареєстрований у соцмережах, є можливість залишити відгук, вказавши у відповідному полі своє ім'я, електронну адресу, і написати коментар, який буде опубліковано після натискування жовтої кнопки «Post comment». Унизу титульної сторінки посередині знаходиться знак копірайту.

Загалом, головна сторінка зустрічає користувача важливою для мережевого ресурсу рубрикою «Про себе», в якій Галина Пагутяк розповідає про те, яким чином побудований сайт, що саме містить у собі кожен із його розділів, а також посилення на сайти, де ще можна знайти інформацію про неї та її творчість. До речі, посилення надруковані зеленим кольором і їх легко відрізнити від іншого тексту, що дуже зручно для читача.

На сторінці «Бібліографія» міститься коротке повідомлення про те, хто її укладав і посилення на PDF-файл із переліком творів письменниці. Слід зазначити, що вона укладена тільки до 2006 р., тому її можна вважати дещо застарілою. У цій же рубриці кнопка «Про мої книги тут» веде користувача до розділу «Книги», де можна ознайомитися із деякими новими творами, виданими Галиною Пагутяк.

У розділі «Блог» митець публікує свої роздуми і враження, ведучи, по суті, щоденник. Слід також додати, що внизу кожного запису відмічено такі додаткові засоби для пошуку, як «Категорія» та «Теги», відповідно, всі записи у «Блозі» мають категорію «Блог», проте тегів на сайті не спостерігаємо. Крім того, якщо матеріал досить об'ємний, то наприкінці публікації (коли йде їх перелік) розміщена кнопка «Читати більше», яка дозволяє ознайомитися з повним текстом новини.

Сторінка «Книги» подає перелік друкованих творів Галини Пагутяк у вигляді обкладинок книг, їх вихідних даних (як бібліографічний опис) ліворуч та невеличкого пояснення з історією написання (або задуму) книги праворуч. Також при переході на повну публікацію авторка надає посилення на завантаження документів для читання (не у всіх книгах), які містять лише фрагменти текстів, доступні у форматах PDF, EPUB, MOBI. Проте навіть такі уривки подано тільки до деяких книг, всього їх п'ять і за бажанням їх можна завантажити, натиснувши у спливаючому вікні кнопку «Ебуки». У підрозділі «Іншомовне» представлено видання, перекладені російською мовою.

Рубрика «Есеїстика», відповідно, містить статті, які авторка пише для сайту «захід.нет». У підрубриці ж «Рукописи» розміщено неопубліковані речі і ті, які видано у журналах малих накладів.

Рубрика «Світлини» містить різноманітні фотографії, що мають гарну якість і високе розрізнення. Однак передивлятися їх досить незручно, адже для цього доводиться відкривати кожену фотографію окремо, а для перегляду наступного фото слід щоразу повертатися до повної галереї.

Було вже згадано, що сайт ведеться трьома мовами, проте слід відмітити, що це надто гучно сказано. Насправді ж сайт україномовний, всі записи авторки подані саме цією мовою. Однак є можливість ознайомитися з короткою характеристикою польською (англійською ж взагалі говориться про те, що характеристику можна прочитати лише польською та українською), головне меню та деякі кнопки перекладено цими двома мовами. Деякі описи книг також представлені польською, але не всі. Щодо англійської, то взагалі перекладених нею матеріалів немає, тільки пункти меню і деякі кнопки. Основний же матеріал викладено українською. До того ж, наприклад, у категоріях «Останні публікації» та «Останні коментарі» публікації названі українською, а в дужках вказано, що мова їх

саме така. Ще одним додатком у польському варіанті сайту є рядок пошуку, який з'являється під полем вибору мови, чого не спостерігається в інших варіантах. Тому можемо зробити висновок, що в цьому плані сайт потребує доопрацювання. Щодо частоти оновлення публікацій, то ми помітили, що вони можуть оновлюватися як раз на місяць, так і двічі, і тричі. Тобто можна сказати, що не так часто, як особистий блог, але достатньо часто, щоб до сайту зверталися час від часу.

Сайт «Дике поле Галини Тарасюк», що міститься за адресою <http://tarasyuk.info> [5], присвячено письменниці та її публікаціям. Ведеться українською мовою.

Оформлений ресурс у біло-зелених тонах, ненав'язливих і приємних на око. Шапка вузька, зеленого кольору з картинкою у градієнтному форматі і написом з назвою білими літерами, друга частина якого переходить на білий фон зеленими літерами. Після слів «Дике поле» далі праворуч іде зображення табуну коней, що біжить.

Головне меню розташоване вертикальним фреймом ліворуч. Текст оформлений білим кольором на зеленому фоні стрічки, яка йде до самого низу титульної сторінки сайту. Тут розміщено рубрики «Головна», «Новини», «Поезія», «Проза», «Критика», «Біографія», «Фотографія», «Бібліотека», «Бібліографія», «Гостьова». Одразу над головним меню знаходиться рядок пошуку, який допоможе користувачеві швидко знайти матеріали за уподобанням. Тут можна задати певні параметри самого пошуку і порядок сортування результатів. Нижче від головного меню знаходяться рекламні банери інших сайтів (усього їх п'ять).

Відносно посередині (із зсувом праворуч) розміщуються новини. З правого боку від назви публікації, яка відкрита повністю, є дві невеликі сірі кнопки «Print» та «Email», які дозволяють роздрукувати публікацію або відправити поштою другові посилання на неї. Справа ж розміщений напис «Новинки», під яким розміщуються обкладинки книжок, що змінюються при кожному переході на іншу сторінку і оновленні сторінки. Кнопка «Новини», відповідно, веде користувача до останніх розміщених на сайті публікацій, які можна переглянути і прокоментувати.

Розділи «Поезія» і «Проза» дозволяють ознайомитися із творами Галини Тарасюк у цих видах мистецтва. Усі вірші, розміщені на сайті, можна прочитати безпосередньо тут, так само як і невеличкі новели чи оповідання. Водночас романи представлені тільки невеликими уривками, які дозволять користувачеві скласти власне певне враження, заінтригувати читача і викликати бажання прочитати твори повністю.

Рубрика «Критика» містить критичні матеріали з різних джерел і різними мовами, але всі вони стосуються творчості Галини Тарасюк. Перед усіма матеріалами під загальною назвою групи, до якої вони відносяться, знаходиться «Фільтр», який допомагає серед поданих публікацій знайти потрібну, а також відсортувати їх за темою й прізвищем автора.

Важлива для авторського сайту рубрика «Біографія» дозволяє користувачеві отримати коротку довідку про авторку.

У розділі «Фотографія» користувач може ознайомитися зі світлинами, які розбиті на три альбоми: «Портрети», «Публічна діяльність», «Сім'я». Усі фотографії представлені у гарній якості і мають досить велике розрізнення. Проте переглядати самі фотографії незручно, адже кожна з них відкривається окремо, і у форматі слайд-шоу, коли можна їх продивитися одна за одною, цього зробити неможливо. Для того, щоб ознайомитися з наступним фото, доводиться повертатися назад до галереї. Це не дуже зручно для користувача.

«Бібліотека» дає можливість скачати декілька романів Галини Тарасюк. Усього для скачування доступно п'ять. Зручно те, що можна завантажити твори безпосередньо із сайту, де їх подано, у форматах PDF та RAR.

Рубрика «Бібліографія» дозволяє користувачеві ознайомитися із загальним переліком творів письменниці. Жодних гіперпосилань не передбачено, тому,

якщо на сайті поданих у списку матеріалів немає, то їх доведеться шукати деінде. Тобто ця рубрика має лише довідковий характер.

Рубрика «Гостьова» дає користувачам можливість поспілкуватися з автором, висловлюючи свої побажання, привітання і просто будь-які думки щодо її творчості взагалі та сайту зокрема. Обговорення представлене у такому форматі: ліворуч знаходиться ім'я автора, місто (якщо воно було вказане), дата і час, праворуч же розміщено безпосередньо сам текст коментаря. Для того, щоб залишити в «Гостьовій» відгук, потрібно у верхньому правому кутку над усіма коментарями натиснути кнопку «Додати відгук», яка приведе на сторінку, що містить поля для заповнення під загальною назвою «Ваші дані»: «Ваше ім'я», «Звідки ви», «Ваш e-mail», «Домашня сторінка», «Відгук» і «Код», який дозволяє захистити сайт від спаму і перевірити, чи не надсилається повідомлення ботом. Після заповнення цих полів достатньо натиснути кнопку «Опублікувати» і коментар з'явиться на сайті.

Ресурс оновлюється не дуже часто – добре, якщо раз на кілька місяців, але є досить інформативним. Сайт Галини Тарасюк є більшою мірою ознайомчим, хоча тут і є можливість коментування публікацій. Проте воно загалом не виходить за межі критики чи питання уподобань. Значним мінусом сайту, на наш погляд є те, що в коментарях до публікацій дуже багато спаму, котрий не видаляється. І цей спам не додає комфорту користувачам сайту.

«Брати Капранови» (<http://www.kobzar.com.ua>) [3] – це офіційний сайт сучасних українських письменників, братів-близнюків. На шапці, яка розтягується на всю ширину титульної сторінки сайту, поміщене фото братів і напис із назвою ресурсу. Сам сайт оформлений у спокійних тонах, основними кольорами в яких є коричневий, відтінки оливкового, сірий і білий. Ведеться ресурс виключно українською мовою.

Під шапкою знаходиться горизонтальне головне меню, у якому передбачено рубрики «Головна», «Наші книги», «Публікації», «Проекти», «Фотогалерея», «Про нас», «Контакти». Праворуч знаходиться посилання на сторінку авторів у «Facebook». Нижче – їх звернення до користувачів, в якому коротко розповідається про можливість ресурсу. Далі розміщено зображення обкладинок останніх книг, що вийшли друком. Дуже зручною є кнопка «Наверх», яка з'являється, коли перегорнуто всі матеріали до самого низу. Вона дозволяє одним натисненням повернутися до шапки, не перелистуючи всю титульну сторінку.

Під матеріалами знаходяться пронумеровані сторінки, тобто сайт побудований так, що публікації розташовані не безперервним потоком, а розбиті на декілька сторінок, що дуже зручно і, натискаючи на номер певної сторінки, можна легко і швидко перейти до більш ранніх матеріалів. Унизу сайту розташована широка сіра стрічка, на якій праворуч зображено невелика друкарська машинка. Зліва горизонтально повторені кнопки головного меню, а нижче розміщений знак копірайту. Головна сторінка знайомить користувача із новинами, розміщеними на сайті останнім часом. Усі публікації знаходяться ліворуч.

Рубрика «Наші книги» дозволяє ознайомитися із переліком видань, виданих братами Капрановими. Книги представлені обкладинкою і анотацією. Завантажити їх не можна, однак на сайті дозволено прочитати невеликий уривок видання, з яким можна ознайомитися, натиснувши кнопку «Прогустувати». Якщо текст сподобається, то можна, натиснувши на кнопку «Купити», потрапити на зовнішній інтернет-магазин «Всі книги», де є можливість придбати книгу, яка припала до душі.

«Публікації» про братів і їх «Проекти» розташовані досить зручно. Вони розміщені одна за одною з фотографією і початковим уривком, котрий можна легко продовжити, натиснувши на розташований у правому нижньому кутку кнопку «Читати далі». Після прочитання матеріалу користувач може легко відмітити

той, котрий йому сподобався за допомогою кнопки «Like» зі значком «Facebook». Нижче цієї кнопки розташовано кнопку «Повернутися до списку», що й дозволяє виконати цю дію.

«Фотогалерея» представляє не дуже багато світлин, проте вони якісні, легко відкриваються і зручно переглядаються у форматі невеликого слайд-шоу. Більше про них можна дізнатися, натиснувши на кнопці «Всього коментарів», яка відкриває користувачеві відомості про автора фотографії, кількість переглядів і дату публікації, а також дозволить збільшити світлинку або перейти до її оригінального розміру.

Рубрика «Про нас» містить коротку біографію авторів та довідку про видані ними твори, яка опублікована у форматі розповіді від їх особи. Кнопка «Контакти» містить електронну і звичайну адреси авторів, їх номер телефону-факсу, а також дає можливість, заповнивши певні поля, надіслати авторам повідомлення. У жодній публікації не вказано дати, тому простежити частоту оновлення сайту неможливо. Прокоментувати жоден матеріал також немає можливості, тобто сайт братів Капранових має суто ознайомчий характер і зворотний зв'язок із користувачами безпосередньо на сайті не здійснюється. Це можна зробити, тільки звернувшись до авторів електронною поштою. **Таким чином, сайт носить більшою мірою ознайомчий характер.**

«Офіційний сайт Любка Дереша», розташований за адресою <http://lyubkoderesh.com> [7] – це не просто сайт, присвячений біографії митця, його книгам чи публікаціям. Він виглядає більше як особистий блог і має відповідне наповнення, проте публікацій там небагато. Фоном і безпосередньо шапкою є фото, яке відображає листяний ліс, між просвітом дерев якого знаходяться гори. Цікавим рішенням і оформленням сайту є те, що публікації, тобто безпосередньо сам сайт, рухається слідом за курсором миші праворуч і ліворуч фоновим зображенням, яке представлене на сторінці не повністю, а от під час руху мишки розкривається трохи більше з правого чи лівого боку, тобто створюється ефект динамічності зображення. Угорі посередині розміщений білий ромб із надписом «Любко Дереш», і це можна назвати елементом шапки, котра знайомить користувача з ресурсом.

Основна частина головної сторінки сайту знаходиться посередині екрану, незважаючи на те, що рухається слідом за мишкою, і розміщена наче посередині двох намальованих крейдою гілок дерев. **Нижче від ромба з іменем автора містяться дві тонкі горизонтальні лінії, між якими горизонтально ліворуч розташоване головне меню, яке включає в себе рубрики «Головна», «Книги», «Контакти», а праворуч – три піктограми найпопулярніших соціальних мереж – «ВК», «Facebook» і «Twitter», котрі ведуть на сторінки Любка Дереша у цих мережах.** Книги ні завантажити, ні придбати (посилань на інтернет-магазини немає) за допомогою цього сайту не можна, тут розміщено лише зображення обкладинок і анотації видань.

На головній сторінці після головного меню розміщено шестихвилинний відеомонолог Любка Дереша, який розповідає про себе і свою творчість. Саме відео розміщене на сайті «YouTube» і завантажити його неможливо. Дещо нижче знаходяться публікації автора. Читати їх дуже зручно, оформлення не ріже око, тому що підложка під текстом має прозоро-білий колір, а фоновий пейзаж не заважає читанню. У лівому верхньому куті публікацій розташоване оранжеве коло, в якому зазначено дату публікації. Унизу кожної є кнопка «Continue Reading», при натисканні якої матеріал розкривається повністю, якщо він надто великий. Прокоментувати публікації можливості в користувача немає. **Праворуч знаходиться невеличкий прямокутник із заголовком «Рубрики», під яким їх розташовано лише три, а в дужках біля назви кожної вказано кількість публікацій.**

Усі публікації на сайті супроводжуються якимось мультимедійним матеріалом: фото, малюнком, аудіозаписом. Кожен із них гарної якості, добре відобра-

жається і гармонійно вписується в матеріал. Під публікаціями розташовані пронумеровані кнопки, які допоможуть користувачеві перейти на потрібну сторінку. У самому низу головної сторінки сайту знаходиться ромбовидна кнопка з надписом «тор» і «дашком» над нею, після наведення на яку курсора з'являється ще один «дашок», що після перегортання матеріалів дозволяє повернутися нагору до шапки форуму.

Сам по собі сайт не дуже об'ємний і на ньому розміщено небагато матеріалів, хоча це і подано у дуже гарному оформленні.

Висновки. Під час дослідження українського сегмента персональних сайтів письменників можемо зробити низку висновків про специфіку архітекtonіки і контенту означених ресурсів.

Перш за все, слід підкреслити, що за характером текстового наповнення (тобто рубрикації та її тематики) досліджені сайти досить схожі. Так, кожен ресурс надає біографічні відомості про автора (текстово або у вигляді відео), перелік його творів, різноманітні світлини з життя письменників. Крім того, кожен сайт дає посилання на акаунти митців у популярних соцмережах: це можуть бути справжні сторінки автора чи кнопки, які дозволяють «лайкнути» або поділитися матеріалом із сайту, який користувачеві сподобався. Кожна веб-сторінка має особливу структуру і оформлення, жодна з них не схожа одна на одну. Проте ці структури у своїй більшості зручні у користуванні. Розробники розглянутих ресурсів у плані архітекtonічної організації керуються якимись власними уявленнями та вподобаннями щодо персонального сайту. Функціонують аналізовані веб-сторінки переважно українською мовою, два з них мають додаткові мови, а один – виключно український.

Суттєвим мінусом кількох досліджених ресурсів є відсутність безпосереднього зв'язку читача з автором, більшість сайтів має суто ознайомчий, інформаційно-рекламний характер, не надаючи користувачеві можливості прокоментувати матеріали. Великим плюсом є те, що на сайтах майже немає реклами, або, якщо вона є, то досить ненав'язлива.

Персональні сайти українських письменників – досить інформативні ресурси, які на жаль не мають великої віддачі від читачів з огляду на свої структурні особливості, їм є куди зростати і розвиватися, щоб бути привабливими для аудиторії та удосконалювати свій контент.

Список використаних джерел

1. **Артамонова І. М.** Інтернет як специфічний тип мас-медійного тексту (на матеріалах українського сектора мережі) / І. Артамонова // Вісник СумДУ. – (Серія «Філологія»), № 2. – 2007. – С. 5–10.
2. **Артамонова І. М.** ЗМІ в системі соціальних комунікацій / Інесса Артамонова // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. – (Серия «Филология. Социальная коммуникация»). – Т. 21 (60). – 2008. – № 1. – С. 302–309.
3. Брати Капранови [Електронний ресурс] / Режим доступу : – <http://www.kobzar.com.ua>.
4. **Галина Пагутяк.** Це світ змінився, а не я [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pahutyak.com>.
5. Дике поле Галини Тарасюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tarasyuk.info>.
6. **Машкова С. Г.** Інтернет-журналістика : учеб. пособ. / С. Г. Машкова. – Тамбов : Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та. – 2006. – 80 с.
7. Офіційний сайт Любка Дереша [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lyubkoderesh.com>.
8. **Потятиник Б. В.** Інтернет-журналістика : навч. посіб. / Б. В. Потятиник. – Л. : ПАІС, 2010. – 246 с.
9. **Федорчук Л. П.** Функції інтернет-ЗМІ / Л. П. Федорчук // Наукові записки Інституту журналістики. – Т. 41. – 2010. – С. 95–98.

10. **Фомічова І. Д.** Соціологія Інтернет-СМІ / І. Д. Фомічева. – М. : Изд-во факту журналістики Моск. гос. ун-та, 2005. – 124 с.

11. **Чабаненко М. В.** Інтернет-ЗМІ як складова частина системи засобів масової комунікації України : моногр. / М В. Чабаненко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2011. – 183 с.

Blinova Nelya, Mohunova Olha. WRITERS' PERSONAL SITES AS A KIND OF NETWORK RESOURCE.

Research methodology. In order to determine the peculiarities of architectonics and content of writers' personal web-sites, four authors' resources of Ukrainian network are analyzed.

Results. Each resource analyzed provides biographical information about the author (represented with a text or a video), the list of their works, various pictures from the writers' life. All the sites analyzed provides links to artists' accounts in popular social networks. Each web page has a special structure and design, none of them are similar to each other. However, these structures are most comfortable in usage. Developers of these resources in terms of architectonic organization were guided by some own ideas and personal preferences on the site. The web pages analyzed are functioning mostly in Ukrainian, two of them have additional languages, and one is represented in Russian. A significant disadvantage of several studied resources is the lack of direct communication with writers. The personal sites of the Ukrainian writers are very informative resources which unfortunately have little impact on readers because of their structural characteristics, however they have some room to grow and develop as well as attract the audience and improve their content.

Novelty. It is for the first time that the systematic analysis of personal web-sites of contemporary Ukrainian writers Galina Pahutyak, Galina Tarasyuk, brothers Kapranovi, Lyubko Dereše were considered.

The practical significance. The results of the investigation can be used for further studying the Ukrainian segment of the Web.

Надійшла до редколегії 21.10.15.

УДК 007:304:070.1621.397

Ю. С. Гаркавенко

ГЕТЕРОСТЕРЕОТИПІЗАЦІЯ УКРАЇНИ У БРИТАНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ ДРУКОВАНИХ ЗМІ

Проаналізовано аналіз гетеростереотипів стосовно України, які тиражуються якісними британськими та німецькими друкованими виданнями, останні ключові тенденції формування уявлень про Україну та їх впливу на формування внутрішнього та зовнішнього іміджу країни.

Ключові слова: гетеростереотип, громадська думка, друковані ЗМІ, національна ідентичність, стереотип.

Предлагается анализ стереотипов относительно Украины, которые тиражируются качественными британскими и немецкими печатными изданиями, последних ключевых тенденций формирования представлений об Украине и их влияния на формирование внутреннего и внешнего имиджа страны.

Ключевые слова: гетеростереотип, общественное мнение, печатные СМИ, национальная идентичность, стереотип.